

عنوان مقاله:

بررسی رابطه خود پنداره کودکان با سبک های فرزند پروری مادران

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و حقوق کودک در جهان اسلام (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

ویدا پرند - کارشناسی ارشد رشته روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد اسلامی تهران جنوب

خلاصه مقاله:

هدف از انجام پژوهش حاضر بررسی رابطه خود پنداره کودکان با سبک های فرزند پروری مادران بر مبنای یک طرح توصیفی - همبستگی، ۲۱۰ نفر از دانش آموزان دختر و پسر ۸ تا ۱۱ ساله غرب تهران و مادرانشان با روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزار اندازه گیری در این پژوهش پرسشنامه ی خود پنداره (منداگلیو و پی ریت، ۱۹۹۵)، و پرسشنامه ی سبک های والدگری (با مریند، ۱۹۷۳) بود که روایی آن مورد تایید اساتید متخصص و پایایی آن با استفاده آزمون آلفای کرونباخ برآورد و مورد تایید قرار گرفت، لازم به ذکر است که جهت تجزیه و تحلیل یافته ها در سطح آمار توصیفی از میانگین، انحراف استاندارد، استفاده شده است. پس از اطمینان از نرمال بودن داده ها، جهت تعیین رابطه متغیرهای پیش بین با ملاک، از تحلیل رگرسیون استفاده شد. یافته ها در نرم افزار SPSS مورد تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد که، بین سبک فرزندپروری مقتدرانه با خود پنداره ی فرزندان همبستگی مثبت و بین سبک فرزند پروریمستبدانه با خود پنداره ی صداقت فرزندان همبستگی منفی وجود دارد. سبک فرزند پروری سهل گیرانه با هیچ یک از انواع خود پنداره ارتباط ندارد.

کلمات کلیدی:

خودپنداره، سبک های فرزندپروری، کودکان، مادران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1674401>

